

ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Φίλε Νουμά,

Ἀπάνω σὺν γλωσσικὸ ζήτημα οἱ Κομμουνιστὲς ἔχουν περὶ χίλιες δυὸ φορὲς τὴ γνώμη τους, καὶ γι' αὐτὸ, σὲ γενικὲς γραμμὲς, πὺν θὰ σὲ παρακαλέσουμε νὰ τὶς δημοσιεύσεις, θὰ προσπαθήσουμε νὰ ἐξηγήσουμε τὴν ἀντίληψιν τῶν κομμουνιστῶν ἀπάνω σὺν ζήτημα αὐτό. Λοιπὸν, οἱ Κομμουνιστὲς, καίτοι ἀπὸ τὸ πρῶτον πὺν βλέπουν τὴν κοινωνίαν, ἔχουν τὴ γνώμη πὺς καὶ ἡ γλώσσα, σὰ μιὰ ἐκδήλωση τῆς κοινωνικῆς κατάστασης κάθε ἐποχῆς, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ κολυνθῇ τὸ δρόμον πὺν θὰ πάρουν καὶ ἄλλα κοινωνικὰ προβλήματα σὺν λύσιν τους.

Σχετικὰ μὲ τὴν καθαρεύουσα, τὸ ἀπομεινάρει δηλαδή αὐτὸ τῆς μεσαιωνικῆς γλώσσας, ἔχουν νὰ πῶμε πὺς δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο, παρὰ ἓνα ὄργανον τῆς τάξης πὺν κυριαρχεῖ σήμερον, τῆς ἀστικῆς τάξης, μὲ τὸ ὅποιο, κοντὰ σὲ ἄλλα, προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριαρχίαν της, καὶ πὺν τὸ χρησιμοποιεῖ γιὰ διακριτικὸν τῆς τάξης της. Αὐτὸ δὲ γίνεται μονάχα σὺν σημερινῇ ἐποχῇ. Ἄν ψάξουμε τὴν Ἱστορίαν, θὰ δοῦμε πὺς γινόντανε ἔτσι σ' ὅλες τὶς κοινωνίας πὺν εἶτανε χωρισμένες σὲ τάξεις. Ὅσο λοιπὸν ὑπάρχει σὺν ἐξουσία ἡ ἀστικὴ τάξις, ποτὲ δὲ θάρησιν νὰ ριζώσῃ σὺν καθυστάσει της, σὺν ἀστικῷ καθεστῶσι, ἡ γλώσσα τοῦ Λαοῦ, ἡ Δημοτικὴ γλώσσα. Ἡ καθαρεύουσα τότε μόνο θὰ ξαλειφθεῖ καὶ θ' ἀφῇσιν τὴ θέσιν της σὺν δημοτικῇ, διὰν ἀλλάξῃ μὲ τὴν Κοινωνικὴ Ἐπανάσταση τὸ σημερινὸ καθεστῶς καὶ γίνῃ Κομμουνιστικό.

Ὅσοδήποτε δμως καὶ ἂν νομίζουμε πὺς μέσα σὺν ἀστικῷ καθεστῶσι, ἡ ἀστικὴ τάξις πὺν στηρίζει τὴν κυριαρχίαν της ἀπάνω σὺν πρόληψιν καὶ τὴν ἀμάθεια τοῦ Λαοῦ, δὲ θὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ τὴ δημοτικὴν γλώσσαν, τὴ γλώσσαν τῆς πραγματικῆς μόρφωσης, οἱ Κομμουνιστὲς δὲν παύουμε νὰ ἀγωνιζόμεσθα πραγματικὰ γιὰ τὴ δημοτικὴν γλώσσαν, γιὰτι ἔχουμε ὅτι ὄφεινται νὰ δῶμε ὅτι δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ καρποφορήσῃ χωρὶς μιὰ ἀποτελεσματικὴ προπαγάνδα γι' αὐτή. Οἱ Κομμουνιστὲς δμως δὲν ἔχουν νάγωνιστοῦν μόνον γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα. Ἐχουν νάγωνιστοῦν, πάνω σὲ ὀρισμένους ἀρχὰς καὶ σ' ὀρισμένο πρόγραμμα, γιὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τὴ σημερινὴν σκλαβίαν του. Ἀγωνίζονται γιὰ νὰ κάνουν τὸ δοῦλον ἄνθρωπον, πραγματικὰ ἐλεύθερον ἄνθρωπον. Ὁ ἀγῶνας τους γιὰ τὴ δημοτικὴν εἶναι ἀγῶνας γιὰ ἓνα μέσον, μὲ τὸ ὅποιο θὰ διαδόσῃ τὶς ἀρχὰς τους.

Γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃν δηλαδή οἱ Κομμουνιστὲς τὸ γενικώτερον ἀγῶνα τους, γιὰ νὰ διαδόσῃν τὶς ἀρχὰς τους, δὲν μποροῦν παρὰ νὰ μιλήσῃ τὴ γλώσσον ἐκείνου πὺν ἔχουν ἀπέναντί τους, τὴ δημοτικὴν

τὴν μιλοῦν σὺν μάξαν, καί, ἐν ἀνάγκῃ, τὴν καθαρεύουσαν διὰν μιλήσῃ σ' ἓναν πὺν δὲν καταλαβαίνει ἄλλῃ ἀπ' αὐτή, ὅπως καὶ τὴν κινεζικὴν σὺν κινέζον. Καὶ αὐτὸ δὲ μὴ φανεῖ παράξενον, ἀφοῦ εἴπαμε πὺς ὁ γλωσσικὸς ἀγῶνας εἶναι ἓνας ἀγῶνας περιορισμένος, ἐνῶ ὁ Κομμουνιστικὸς εἶναι ὁ ἀγῶνας τῆς πραγματικῆς ἀνθρώπινης λευτερίας.

Σχετικὰ μ' ἐκεῖνον πὺν δημοσίευσεν σὺν προηγούμενον φύλλον σου ἡ «Φοιτητικὴ Συντροφικὴ», διὲ ἡ Ἐνωσὴ μας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνόμοια στοιχεῖα, σ' αὐτὸ δὲν ἔχουμε νὰ πῶμε τίποτα ἐμεῖς, μιλοῦν μόνον τους τὰ πράγματα. Δὲ θάρησιν καθόλου σωστὸ πὺς ἄνθρωποι πὺν συμφωνήσαν σὺν ἴδιον πρόγραμμά καὶ σὶς ἴδιους ἀρχὰς, πὺς ἄνθρωποι πὺν ἔχουν νὰ κάνουν τὸν ἴδιον ἀγῶνα, νὰ ἀντιμετωπίσουν κατὰσθητὴ τὴν ἐκμεταλλεύσαν ἀστικὴν τάξιν καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ πέσουν θύματα τῆς Ἰδέας τους, ἀποτελοῦν ἀνόμοια στοιχεῖα, καὶ διὲ ὅμοια στοιχεῖα ἀποτελοῦν μονάχα ἐκεῖνοι πὺν ἀγωνίζονται ἀνώφελα γιὰ ἓνα ἐπιβεβλημένο μὲν ἀλλὰ πὺν περιορισμένον ἀγῶνα ἀπὸ τὸ δικὸν μας, καὶ πὺν, μὲ βύτην μας τὸ λέμε, χωρίζονται μετὰς τους, καὶ ἀπὸ μᾶς μ' ἓνα χάος, σχετικὰ μὲ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἀνθρώπινης κατάστασης, καὶ τὰ πὺν βαθεῖα αἰτία τῆς ἀνθρώπινης δυστυχίας. Ἄν ὅμως οἱ δὲ γίνονται μονάχα μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῆς γλώσσας, ἀλλὰ διὰν ὁ Λαὸς ἀπαλλαγθεῖ ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν σκλαβίαν καὶ γίνῃ κυρίαρχος τοῦ ἑαυτοῦ του, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ μιλήσῃ καὶ τὴ γλώσσον του. Ὅσοι ἀγαποῦν πραγματικὰ τὴ δημοτικὴν, πρέπει νὰ γαποῦν τὸ Λαὸν καὶ νὰ ἐνδιαφέρωνται οὐσιαστικὰ γι' αὐτόν, ὅπως πολὺ σωστὰ τὸ παρατήρησεν καὶ ὁ Παρορίτης, σὺν φύλλον σου, ἀριθ. 715.

Αὐτὰ θὰ θέλαμε νὰ εἶχε ὅτι ὄφεινται ἡ «Φοιτητικὴ Συντροφικὴ», εἴμαστε δὲ δέδαιοι πὺς διὰν νιώσῃ τὸ ὕψος τοῦ ἀγῶνα μας, θάρησιν νάγωνιστεῖ μαζί μας τὸν ἀγῶνα τῆς Πραγματικότητος.

Μὲ ἐκτίμησιν

Ἡ Ἐκτελ. Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως

ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ (Ἐκδόσις «Τύπου» 1919 Δρ. 3—

ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΣΙΜΟΣ Α' (Ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι

—Οἱ Ἀλυσίδες—Στὴν ὁξώπορτα). Ἐκδο-

σις Ἐταιρίας «Τύπος» 1920. > 6—

ΠΛΑ.Ι' ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ (Ρομάντζο) 1920 > 3—

Ο ΛΥΤΡΩΜΟΣ (δρᾶμα) > 3—

Βρίσκονται σὺν «ΑΘΗΝΑΙ·Τ·ΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ»

— Ὁδὸς Σοφοκλέους 3. —